Učitelji mentori

Često se u javnosti provlači teza kako škola više nije povlašteno mjesto stjecanja znanja, pa je kao posljedica takvog površnog zaključivanja i ugled škole srozan i nalazi se danas na niskim granama. Masovno korištenje računala i pristup internetu, nakon radija i televizije u velikoj je mjeri povećalo dostupnost informacija i time, naizgled, oduzelo školi njezinu osnovnu ulogu.

To je, naravno, potpuna zabluda. U školi se ne stječe znanje znanja radi, već se ono pretvara u funkcionalno. Sposobnost razumijevanja informacije cilj je odgojno obrazovnog procesa u cjelini. Dostupnost informacija nije bitno promijenila situaciju – uvijek je osnovno pitanje i zadatak učitelja informaciju bilo koje vrste objasniti, približiti učenikovu razumijevanju, staviti je u kontekst i navesti učenika da o njoj kritički razmišlja.

Učitelj je poučavatelj, vješt u pronalaženju načina, „oblika i metoda rada" kojima će učenicima omogućiti da razumiju, a potom i primijene neko znanje. Svim učenicima, bez obzira na njihove afinitete i mogućnosti.

Stoga je učitelj potrebniji nego ikad. Učitelj mentor, suradnik, koji usmjerava, pomaže, podupire i razvija kreativnost kod učenika. Učitelj koji će podučiti učenika kako se probiti kroz šumu informacija s kojima se svakodnevno susreće, kako će odolijevati pritiscima potrošačkog društva, kako prepoznati i razlučiti točnu vijest od manipulacije .

Ovaj zahtjevan posao nije danas na naročitoj cijeni, a usuđujem se reći da je teži nego ikad. Pored navedenog, svojevrsna prepreka jest i pogrešna primjena individualizacije pristupa djetetu. U praksi to često znači da se zahtjevi i potrebe pojedinog djeteta nameću i izdvajaju kao važnije od potreba druge djece, ili zajednice. Zadatak nam je razvijati navike timskog rada i rada u skupinama, okupiti djecu na projektima, a nasuprot tome suočavamo se ponekad s očekivanjima roditelja koji žele razumijevanje i ustupke za svoje dijete u svim situacijama. Roditelj zaboravlja da učiteljev autoritet uvelike ovisi o njegovoj pravičnosti, te da mu je posao da inzistira na pridržavanju pravila koja su jednaka za sve učenike. To svakako ne znači da se ne uvažavaju osobite okolnosti i razlike među djecom. No živimo u vremenu u kojem je uobičajeno kršiti pravila. U kojem je pojedinac, bio dobar ili loš, važniji od zajednice. U kojem je ocjena važnija od znanja.

Pritisci na učitelja su veliki. Uvažavanje učitelja je malo.

Stoga je uistinu veliko postignuće napredovati u zvanju i postati učitelj mentor. Usavršavati se na sve dostupne načine, neprestano tragajući za novim poticajima i metodama rada s učenicima, budući da je svaka nova generacija učenika posve drugačija. Surađivati smireno, odgovorno, kompetentno s učenicima, roditeljima, kolegama. Posjedovati stvarni autoritet koji proizlazi iz kompetencije i ljudskih kvaliteta. Težiti ka boljem, biti uzor i autoritet svojoj okolini. Živjeti po načelu tzv „3 E" „entuzijazam, energija, empatija".

U travnju ove godine dvije su naše učiteljice napredovale u zvanje mentora. Učiteljica engleskog jezika i njemačkog jezika, Gordana Topolnik-Jelovica, prof., i učiteljica hrvatskog jezika i engleskog jezik, Iva Močibob, prof. Čestitam im i nadam se da će krenuti putem našeg učitelj – savjetnika Nevena Jerčinovića i u idućem razdoblju raditi na tome da napreduju i dalje i postanu učiteljice savjetnice.